

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ, ΑΡΙΘ. 7—ΑΘΗΝΑΙ—ΤΗΛ. 33.839

ΕΤΟΣ Α' Αριθ. Φύλ. 9

Κυριακή 17 'Ιουνίου 1946 Π.Ο.Η.

**Ἀδελφοί: Στήνεται καὶ κρατεῖται τὰς παραδόσεις ὡς ἐδιδάχθητε εἶτε διὰ λόγου εἶτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.
Β'. Θεσσ. Κεφ. Β'. 15**

Συνδρομαί: Ἑξάμηνος δρχ. 3.000. Ἑτησία 6.000
Ἑξωτερικοῦ δολ. 4.

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐπιστολαὶ ἀφορῶσαι τὸ φύλλον καὶ ἐμβάσματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἄγιον Μεγαρίδος
Κύριον Κύριον Χριστοφῶρον Χαλκοκονδύλη 7—Ἀθῆναι
Ἐπεύθυνος Συντάξεως: Μοναχὸς Ἀντώνιος Μουστάκας

ΗΘΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ε'

Εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐλέγομεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀφ' ἑαυτοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ λουτρωθῇ ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ κακοῦ καὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐδέησεν, ὅπως ὁ πανάγαθος θεὸς ἐκ φιλανθρωπίας ἐξαποστείλῃ τὸν μονογενῆ αὐτοῦ υἱὸν εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ἀναγεννήσῃ αὐτὸν πνευματικῶς, καὶ σώσῃ ἀπὸ τὴν καταδίκην τοῦ θανάτου, χαρίζόμενος αὐτῷ τὴν προτέραν ἀθανασία καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. «οὕτω γὰρ ἡγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε καὶ τὸν μονογενῆ αὐτοῦ υἱὸν ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόλутαι, ἀλλ' ἔχει ζωὴν αἰώνιον.» (Ἰωάν. 3. 16). Ἀκολουθοῦντες τὸν ροὺν τῶν ἰδεῶν ἡμῶν ἐν συνεχεῖ ἀλέγομεν, "Ὅντως ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς μετέβαλεν ριζικῶς τὴν ἠθικὴν ἰδιότητα τῆς ἀνθρωπίνου ψυχῆς, ζωογονήσασα αὐτήν, ψυχορραγοῦσαν, διὰ τῆς μεταγγίσεως ἐν αὐτῇ τοῦ ζωογόνου καὶ θαυματουργοῦ τῆς χριστιανικῆς πίστεως χυμοῦ, ὅστις ἐτόνωσε καὶ ἐζωογόνησεν ἠθικῶς τὸν ἀνιάτως νοσοῦντα πνευματικὸν τοῦ ἀνθρώπου ὀργανισμόν. Ὁ θεὸς οὕτως ἐγχυματισμὸς καὶ ὁ πνευματικὸς ἐμβολιασμὸς διὰ τοῦ μυστηριώδους χυμοῦ τῆς χριστιανικῆς πίστεως, οὐ μόνον ἐφώτισεν τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ, τὸνώσας ἠθικῶς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, κατέστησεν αὐτὸν ἱκανὸν πρὸς νέκρωσιν τῶν παθῶν καὶ ἐπιτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἐπιβαλλομένων ἠθικῶν μεγαλουργιῶν.

Τοῦτο κατάδηλον γίνεται ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις τοὺς πρῶτους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ συνεργάτας ἔλαβεν, οὐχὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν νομοδιδασκάλων, ἀλλ' ἐκ τῶν ταπεινῶν καὶ ἀσήμεν Ἰουδαίων, τῶν μετερχομένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ πτωχικὸν ἐπάγγελμα τῶν ἀλιείων. Οὗτοι εἰς τὴν πρῶτην αὐτῶν κατήχησιν καὶ τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας τὴν μύσιν, τόσῳ ἐσαγηνεύθησαν, ὥστε ἀφήσαντες τὰ πάντα, καὶ πλοῖα, καὶ δού-

κτια, καὶ γονεῖς, καὶ λοιποὺς συγγενεῖς, ἠκολούθησαν τὸν Χριστόν, στοιχίσαντες τοῖς Ἱηγευσιν αὐτοῦ, μὴ ὀκνήσαντες καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν νὰ προσενέγκωσιν εἰς τὸν ἱερόν τῆς χριστιανικῆς πίστεως βωμόν.

Σωκράται, Ἀναξαγόραι, Πυθαγόραι, καὶ Πλάτωνες, καὶ τόσοι ἄλλοι σοφοὶ μύσται τῆς φιλοσοφίας, ἐπὶ ἔτη διδάσκοντες, καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν διὰ τῆς σταυμῆς καὶ εὐφραδείας γοητεύοντες καὶ κατακλεθύντες, δὲν κατάρθωσαν νὰ ἀποκτήσωσι οὐδὲ ἓνα ὁπαδόν, ὅχι βεβαίως, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποδοχὴν τῶν φιλοσοφικῶν αὐτῶν διδασκαλιῶν, ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τούτων ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ αὐτῶν. Ἐνῷ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, μυήσας τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἰς τὰ ἀπορήτα μυστήρια τῆς θείας Οἰκονομίας, καὶ διανοίξας τὸν νοῦν αὐτῶν τοῦ συνιέναι τὰς Γραφὰς διὰ τῆς ἐμφυσήσεως τοῦ παναγίου πνεύματος, δὲν περιορίσθη μόνον εἰς τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν, ἀλλὰ καὶ ἀνεκαίνισε τὴν καρδίαν αὐτῶν, καθαρίσας ταύτην τοῦ ρύπου πάσης ἁμαρτίας ἐν τῷ λουτρῷ τῆς πνευματικῆς παλιγγενεσίας.

Οὕτω διὰ τῆς πίστεως καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου βαπτίσματος μεταγγίσεως νέας ἠθικὰς δυνάμεις εἰς τὰς φλέβας καὶ τὰς ἀρτηρίας τῆς ψυχῆς, ἐζωογόνησε ταύτην διὰ τῶν Μυστηρίων, καὶ διὰ τῆς θείας Μεταλήψεως, τῆς κειδάρου καὶ πανθεναργοῦ ταύτης πνευματικῆς τροφῆς. Ὁ Ἰησοῦς διεληθὼν τὸν ἐπὶ τῆς γῆς βίον αὐτοῦ διδάσκων καὶ εὐεργετῶν, καὶ διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος τὴν ὑψηλὴν καὶ θεῖαν διδασκαλίαν ἐπικυρῶν, ὠδηγήθη τέλος εἰς τὸν αἰμόρραντον Γολγοθᾶν, ἔνθα προσηνέχθη ἐκούσιον σφάγιον καὶ σεπτὸν δλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμόν τῆς θείας Δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀφάτου αὐτοῦ φιλανθρωπίας. Διὸ καὶ ταπεινὴ φάτιν τοῦ ἁγίου Σπυλαίου τῆς Βηθλεὲμ, καὶ ὁ πάνσεπτος Γολγοθᾶς μετὰ τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἀπέτελεσαν τοὺς δύο Οὐρανίους πόλους καὶ τὴν ναυτικὴν ποξίδα τῆς ποντοπο-

ροῦσης ἀνθρωπότητος ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου αὐτῆς.

Τὰ δύο ταῦτα χριστιανικὰ σύμβολα, τὸ μὲν τέως ἄσημον καὶ ταπεινόν, τὸ δὲ μέχρι τῆς Σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ ἐπενειδιστον καὶ ἀτιμωτικόν, προῶριστο νὰ καταστῶσι διὰ τὸν χριστιανὸν δύο κειμήλια τιμητῆ καὶ θεσπέσια, πρὸ τῶν ὁποίων μετὰ σεβασμοῦ κλίνουσι γόνυ ἄχρι τῆς σήμερον Βασιλεῖς καὶ Ἀρχόντες ἡγεμόνες καὶ στρατάρχαι καὶ λοιποὶ τῆς γῆς ἰσχυροὶ καὶ δυνάσται. Ἡ ἀόρατος αὕτη πνευματικὴ καὶ θεῖα δύναμις, ἥτις ἐνεφυσήθη εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Ἀποστόλων διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Παναγίου Πνεύματος, εἶχε καὶ τοῦτο τὸ θαυμαστόν, ὅτι δὲν ἠκολούθησε τὸν ἀδήριτον νόμον τῆς φυσικῆς ἐξελλίξεως, ὡς συμβαίνει φυσικῶς εἰς τὰς ἐξελλίξεις τῆς ἀνθρωπίνου διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐπιδόσεως. Καθ' ὅσον ἄμα τῇ καθόδῳ τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν, καὶ τῇ ἐπιφοιτήσει τούτου ἐπὶ τῶν Ἀποστολικῶν κεφαλῶν, οἱ ἀγγράμματοι οὗτοι καὶ ἄσημοι Ἰουδαῖοι ἄφνω ἐσοφίσθησαν, καὶ μεγάλου ἀπέβησαν, ὡς διὰ τῆς μετὰ ταῦτα Ἀποστολικῆς περιουσίας καὶ δράσεως περιτράνωσ ἀπέδειξαν.

Τὴν πίσιν εἰς τὸν Χριστόν, ὡς ἐκ τῆς ἱστορίας γνωστὸν, ἐμμανῶς κατεδίωκον οἱ σταυρωταὶ τοῦ Χριστοῦ Φαρισαῖοι καὶ Γραμματεῖς, οἱ ἄρχοντες καὶ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, οἵτινες πάντα, κηρύττοντα τὸν Χριστόν, καὶ πιστεύοντα εἰς αὐτόν, οὐ μόνον ἐκκήρυττον ἀποσυνάγωγων, ἀλλὰ καὶ πολιτικῶς καταδίωκον ὡς πράττοντα ἔγκλημα καθουσιώσεως κατὰ τοῦ Κυριάρχου Κράτους.

Παρ' ὅλον ὅμως τὸν ἀπηνῆ καὶ λυσσαλέον τοιοῦτον διωγμὸν ἐκ μέρους τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων οἱ οἱ θεοὶ Ἀπόστολοι δὲν ἐδείλιν κατὰ τὰς Ἀποστολικὰς περιοδεῖας καὶ ἐν αὐτῇ ἀκρόμῃ τῇ Ἱερουσαλὴμ νὰ κηρύττωσιν εὐθαρσῶς καὶ μετὰ παρηγορίας τὸν Χριστὸν ὡς θεόν, οὐχὶ ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστω, ἀλλ' ἐν ταῖς πλατείαις καὶ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΚΑΙ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ Η.Ο.

	Π.	Ν.	
Δευτ.	18	1	Λεοντίου, Ὑπατίου μαρτ.
Τριτ.	19	2	Ἰούδα ἀπ. Παΐσιου Μεγ.
Τετ.	20	3	Μεθοδίου Ἐπ. Πατάρων
Πέμ.	21	4	Ἰουλιανῷ μαρτ.
Παρ.	22	5	Εὐσεβίου Ἐπ. Σαμοσατ.
Σάβ.	23	6	Ἀγριππίνης μαρτ.
ΚΥΡ.	24	7	† Δ' Γενέθλ. Ἰωάν. Πρ
Δευτ.	25	8	Φεβρωνίας ὁσίου.
Τριτ.	26	9	Δαβίδ, ἐν Θεογονίᾳ
Τετ.	27	10	Σαμψὼν Ξενοδ. Ἰωάν. μυρ.
Πέμ.	28	11	Ἀν. Λεωφ. Κύρου Ἰωάν.
Παρ.	29	12	† ΠΕΤΡΟΥ, ΠΑΥΛΟΥ
Σάβ.	30	13	† Τῶν 12 ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ταῖς συναγωγαῖς. Οἱ ἀγράμματοι οὗτοι καὶ ἀμαθεῖς Ἰουδαῖοι, χωρὶς νὰ φοιτήσωσιν εἰς Σχολὰς καὶ Πανεπιστήμια, ἀνέπτυξαν κατὰ τὸ Ἀποστολικὸν κήρυγμα τὴν δύναμιν λόγου, καὶ τοσαύτην ἐξήσκησαν γοητείαν καὶ πειθῶ εἰς τὰ πνεύματα τῶν ἀκροατῶν, ὥστε καθ' ὁμίλους προσεῖλκυον τοὺς ὁπαδοὺς εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, οὐχὶ μόνον ἐκ τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ κύκλου τῶν διανοουμένων καὶ σοφῶν νομοδιδασκάλων Ἰουδαίων. Ἐπίσης οἱ δηλοῖ οὗτοι καὶ ἄτολμοι Ἰουδαῖοι κατὰ τὰς Ἀποστολικὰς περιόδους αὐτῶν τοσαύτην μεγαλοψυχίαν καὶ σθεναρὴν παρηγορίαν ἐπέδειξαν, ὥστε, καὶ ἀγόμενοι ἐνώπιον ἡγεμόνων καὶ Δικαστικῶν ἀρχῶν, ὡς ἔνοχοι δηθεν ἐσχάτης προδοσίας, ὑπερημύοντο ἑαυτὸν μετὰ σθεναρότητος καὶ οὐ τῆς τυχούσης εὐτολμίας καὶ εὐψυχίας. Συλλαμβανόμενοι οὗτοι καὶ φυλακιζόμενοι, ὡς διδάσκοντες καινὰ δαιμόνια, δι' ὧν δῆθεν ὑπενόμουν τὸ πολιτικὸν καθεστῶς, τοσαύτην κατὰ τὴν διαδικασίαν καὶ ἀπολογίαν αὐτῶν δύναμιν λόγου καὶ ἰσχυρὰν πειθῶ ἐξήσκων εἰς τὰ πνεύματα τῶν Δικαστῶν, ὥστε κατέπληττον αὐτοὺς, ἀναγκαζομένους ὑπὸ τοῦ ἀδελφίτου σθένους τῆς λογικῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης νὰ κηρύττωσιν αὐτοὺς ἀθώους πάσης κατηγορίας, καὶ νὰ ἀπολύωσιν ἐκ τῆς φυλακῆς. «Ἐγὼ γὰρ δῶσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δύνησονται ἀντιπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.» (Λουκᾶ 21,15). Εἰς δὲ τὰς ἐνστάσεις τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων, ὅτι οἱ Ἀπόστολοι δὲν συμμορφοῦνται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου καὶ τὰς ἀπαγορεύσεις αὐτῶν, ὅπως κηρύττωσι τὸν Χριστόν, δὲν ἐζητοῦν οὗτοι ἐκ δειλίας νὰ ὑπεκφύγῃ καὶ διὰ στρεφοδοκίας καὶ φρασολογίας νὰ ἀποκρούσωσιν τὴν προσαπομνην αὐτοῖς μορφήν καὶ κατηγορίαν, ἀλλὰ μετὰ περισσοῦ θάρρους καὶ ἀξιοθαυμάστου εὐτολμίας ὡμολογοῦν ταύτην, καὶ δικαιολογοῦμενοι ἔλεγον, ὅτι «δεῖ πειθαρχεῖν θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις». Καὶ τῶν ἄλλων μὲν Ἀποστόλων, πρὸ πάντων ὅμως τοῦ θεοῦ Παύλου, τοῦ Ἀποστόλου τούτου τῶν ἐθνῶν, αἱ ἀπολογίαι ἀποτελοῦσιν ἐξοχα ρητορικῆς καὶ δικανικῆς τέχνης λογοτεχνικά δημιουργήματα.

† Ὁ πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΝΕΟΤΗΣ

Σὲ κάθε μέριμνα γὰρ τὴν συντήρησιν καὶ ἐκλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς λησιμονεῖται τὸ ἀρχαῖον ρητὸν «πάν μέτρον ἄριστον». Σκοπὸς δὲ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν φυσικῶν ἐπιθυμιῶν πρὸ πάντων εἶναι ἡ ὑγεία, ἡ ὁποία διατηρεῖται μόνον διὰ τῆς συμμετροῦ χρήσεως τῆς τροφῆς καὶ τῆς ἀναπαύσεως. Πᾶσα ὑπερβολὴ ἢ στέρησις τῶν μέσων τούτων θὰ φέρῃ τὴν νόσον. Καὶ ὁ νοσῶν κατὰ τὸ γυναικῶν «νοῦς ὑγιὲς ἐν σώματι ὑγιεῖ» ἐκτὸς τῆς ἀδυναμίας τοῦ πρὸς τὴν ἐργασίαν δὲν ἔχει καὶ τὴν δυναμικότητα τοῦ καλῶς σκέπτεσθαι καὶ ἐκ τῶν κακῶν τούτων τόσον εἰς αὐτὸν ὅσον καὶ εἰς τὸ περιβάλλον, ἐφ' ὃ ζῇ ἐπέχονται ζημίαι.

Ἡ Ὑγιεινὴ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν προφύλαξιν τῶν λαῶν ἀπὸ τῆς ἀθλιότητος ταύτης ἔθεσεν ὅρους, οὓς ἐκτελὼν ὁ ἄνθρωπος θὰ διατηρῇ κατὰ τὸ δυνατόν τὴν ὑγείαν του διὰ τὴν εὐδαιμονίαν του.

Ἐν ἐκ τῶν μᾶλλον συντελεστικῶν μέσων πρὸς διατήρησιν τῆς ὑγείας καὶ προαγωγὴν τῶν ἀτόμων εἰς τὸν προορισμὸν τῆς ζωῆς εἶναι ἡ ἐγκράτεια. Διὰ ταύτης, ἐφ' ὅσον ὡς κέντρον τῆς ἐκπληρώσεως πάσης λογικῆς καὶ φυσικῆς ἐπιθυμίας δὲν τίθεται ἡ ἡδονή, ἀλλὰ ἡ ζωὴ, ἡ ὑγεία καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ἀνωτέρων ἰδεωδῶν, καθιστάμεθα ἀνώτεροι ἄνθρωποι, καθόσον ὀδεύομεν πρὸς τὸν ἀληθινὸν προορισμόν.

Διὰ τῆς ἐγκρατείας δὲν κατεχόμεθα ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν, ἀλλὰ κατισχύομεν τούτων καὶ γενόμενοι κύριοι τοῦ ἑαυτοῦ μας, ὅλους ἀπερίσπαστοι καὶ εἰρηνοὶ ζῶμεν εἰς ἀνώτερον τῆς ὕλης ἐπίπεδον καὶ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιτεύξεως τῶν ἰδεωδῶν τῆς πατρίδος, τῆς θρησκείας καὶ τῆς οἰκογενείας. Ὁ νοῦς τοῦ ἐγκρατοῦς εἶναι φωτεινὸς καὶ ἔχει ὅλην τὴν κραταιὰν διάνοιαν νὰ ὁρδοφρονῇ καὶ νὰ συναρμολογῇ τὰς ὁρδοτέρας τῶν σκέψεων καὶ νὰ ἐρευνᾷ καὶ νὰ ὑπεισέρχεται εἰς σπουδαῖα καὶ ὑπεργήρινα ζητήματα καὶ νὰ διδῇ τὴν ὁρθὴν λύσιν καὶ ἐρμηνείαν καὶ εἰς τὰ πλεονὺς δύσκολα εἰς τὴν διάνοιαν προβλήματα. Φρονοῦμεν δὲ οὕτως ἐγκράτεια νοεῖται μόνον εἰς τὰ ἐπιτερεπόμενα ἀγαθὰ, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὰ ἀπηγορευμένα τοιαῦτα, ἅτινα διέπονται ὑπὸ νόμων, ἀλλὰ καὶ εἰς ταῦτα ἐὰν δὲν ἐννοήσωμεν κατὰ βάθος τὴν ἀρετὴν τῆς ἐγκρατείας, θὰ γίνωμεν παραβάται τῶν νόμων καὶ θὰ συρῶμεθα ὑποσθεν τῶν ἀπηγορευμένων τούτων ἀγαθῶν, καθιστάμενοι οὕτως ἐρμαιοὶ τοῦ πάθους τῆς φιληδονίας.

Ἡ ἐγκράτεια ἐπιβάλλεται εἰς οἱανδήποτε ἡλικίαν· πλὴν ὅμως μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν διατελοῦμεν ἐν προοίῳσιν ἀδυναμίας νὰ κατισχύσωμεν τῶν παθῶν μας, διότι ἐν τῷ μεταξὺ καθηναλόμεν τὰ ἔτη τῆς δυναμικῆς μας νεότητος δουλεύοντες εἰς χθαμαλὰ καὶ ταπεινὰ πάθη, ὥστε περὶ τὰς δυσμὰς τοῦ βίου μας νὰ μὴ δυνάμεθα παρὰ τὴν καλὴν μας θέλησιν νὰ ἀνταχθῶμεν κατὰ τῶν ἀπὸ νεότητος κατατρυχόντων ἡμᾶς παθῶν.

Ἡ νεανικὴ ἡλικία, εἶναι πρόσφορος καὶ ἐπιδεκτικὴ διὰ πᾶσαν ἀρετὴν καὶ ἐπομένως καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν ταύτην τῆς ἐγκρατείας, ἀρκεῖ μόνον ὁ νέος ἢ ἡ νέα νὰ κατανόησιν, ἀφοῦ διδασχθῶν καταλλήλως, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπεμπολήσωσιν τὰς ἡθικὰς τῶν ἀξίας, ζῶντες ζῶν καθαρῶς ὕλιστικῇ, ἀλλ' ὅτι πρέπει καὶ νὰ καλλιεργήσωσιν ταύτας διὰ τὴν προκοπὴν καὶ καλὴν ἐξέλιξιν καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ γενικώτερον τῆς οἰκογενείας, τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ὅλης φυλῆς.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐπικινδυνωδεστέρα παγὶς διὰ τὸν νέον εἶναι ἡ ἱκανοποίησις τῶν γενετησίων τοῦ ὁρμῶν, ἧς καθιστώσα αὐτὸν ὑποχείριον τοῦ ἀφαιρεῖ ὅλην τὴν δυναμικότητα, περὶ ἧς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ὥστε ὅλους αἰχμάλωτος νὰ φέρεται ὁλὸν καὶ εἰς χειρότερα κακά, διὰ τοῦτο, θὰ ἀπασχολήσω τὸν ἀναγνώστην ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος.

Κατὰ τὴν δύσμοιρον αὐτὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν παρατηρεῖται χαλάρωσις τῶν οἰκογενειακῶν δεσμῶν καὶ μείωσις τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, καὶ καθ' ἣν ἐπικρατεῖ ὁ ὕλιστικὸς πολιτισμὸς, ἐνεφίλοχόρησαν αἱ προλήψεις τινῶν ὅτι οἱ νέοι δέον νὰ δίδουν διέξοδον ὅλων τῶν πιεζουσῶν αὐτοὺς ἐπιθυμιῶν καὶ διὰ τῶν γενετησίων τοιούτων.

Παροτρύνονται ὑπὸ τῶν πρωτοστατῶν αὐτῶν τῆς πνευματικῆς ἀναρχίας καὶ πάσης ἡθικῆς κατερείπσεως ὅτι διὰ τῆς προώρου καὶ ἀσκόπου ἱκανοποιήσεως τῶν ταύτης, ὡς καὶ διὰ τῆς καταργήσεως παντὸς πράγματος ἔχοντος ἡθικὸν νόημα, θὰ ἀπασχοῦν ἐξέχουσαι φυσιογνωμίαι τῆς ἐποχῆς καὶ ἐνδεειγμένα προσωπικότητες πρὸς σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος! Κ.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὴν 29ην τρέχοντος (π.ῆ.) ἑορτὴν τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου πανηγυρίζει ὁ φερώνυμος Ἱερός Ναὸς ἡμῶν παρὰ τὸ τέμα Ἀγ. Ἰωάννου ὁδοῦ Βουλιαγμένης.

Ἀφ' ἐσπέρας θέλει ψαλῇ μέγας ἐσπερινὸς τὴν δὲ ἐπομένην λειτουργία μετ' ἀρτοκλασίας εἰς ἣν θὰ χοροστατήσῃ Ἀρχιερεὺς.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ ὅπως τιμήσωσιν τὴν ἱερὰν ταύτην ἑορτὴν καὶ πανήγυριν.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ

ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν. Εὐαγγελίαν Γιάσουλ. Πτολεμαῖδα. Ἐπιταγὰ 3.000 καὶ 2.000 δραχ. ἐλήφθησαν.

Ἰγνάτιον Ἱερομνάχον. Σκήτη Ἰβήρων Ἀγίου Ὁρος. Ἐπιταγὴ 10.000 δραχ. ἐλήφθη.

Κον. Ἀριστείδην Οἰκονόμου. Κατερίνη. Ἐπιταγὴ 42.000 δραχ. ἐλήφθη.

Ἀρχιμ. Γαβριὴλ Σταματελέστον. Πάτρας. Ἐπιταγὴ 30.000 δραχ. ἐλήφθη.

Κον. Παναγ. Κεσαράν. Θεοφάνη. Ἐπιταγὰ 21.000 καὶ 15.000 δραχ. ἐλήφθησαν.

Κον. Ἀθαν. Μωραΐτην. Ἀγ. Πνεῦμα Σεργῶν. Ἐπιταγὴ 10.000 ἐλήφθη.

Κον. Γεώργ. Πατρόπουλον. Λαμίας. Ἐπιταγὴ 8.000 δραχ. μέσφ. πατρὸς Μαρτυρίου.

Κον. Ἠλία Ζουμπουλῶν. Ἐπιταγὴ 12.000 δραχ. ἐλήφθη.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Υπό του Σεβ. Ἐπισκόπου Διαυλείας

κ. ΠΟΛΥΚΑΡΙΠΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
(Ματθ. ζ'. 22—33)

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου

Πόσον θαυμασία εἶναι ἡ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπή, καὶ πόσα ὠραία διδάγματα περιέχει.

Ποῖον νὰ λάβῃ πρῶτον κανεῖς καὶ ποῖον δεύτερον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν των δὲν μᾶς ἐπαρκεῖ ὁ χῶρος καὶ οὕτω θὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς ἓνα μόνον καὶ εἰς αὐτὸ ἐν συντομίᾳ θὰ ἀπασχοληθῶμεν. Πόσον ὠραῖοι εἶναι οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου «Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ Μαμωνᾷ» αὐτοὶ οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου περιέχονται εἰς τὴν σημερινὴν Εὐαγγελικὴν περικοπὴν ἡ ὁποία εἶναι ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ Ὁρους ὁμιλίαν τοῦ Κυρίου. Ἀραγε τί θέλει νὰ εἴπῃ με αὐτοὺς τοὺς λόγους ὁ Κύριος;

Ἰολὰ βέβαια ἀλλὰ ὡς μᾶς λέγει ἡ σιγὰ τῶν λόγων του κυρία θέλει νὰ θίξῃ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν προσηλωθεῖ εἰς τὸν πλοῦτον καὶ εἰς τὰ τοῦ κόσμου καὶ νομίζουν πῶς δύνανται ν' ἀλλάξουν καὶ νὰ εἶναι καὶ χριστιανοί. Λέγει λοιπὸν εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος μετὰ τὰ ἀπλᾶ αὐτὰ λόγια: «Θέλετε νὰ εἰσθε δοῦλοι τοῦ Θεοῦ, θέλετε νὰ εἰσθε χριστιανοὶ πραγματικοί, καὶ νὰ ἀνυψωθῇτε εἰς τὸν ἀληθινὸν προορισμόν σας; ἂν τότε, σὰς τὸ λέγω καθαρά, δὲν ἵκανοποιεῖτε νὰ εἰσθε δοῦλοι καὶ τοῦ χρήματος· ἐκλέξατε μεταξὺ τῆς φιλίας τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς φιλίας τοῦ Μαμωνᾷ. Ἐκλέξατε μεταξὺ τῆς ψυχικῆς σας ἐλευθερίας τὴν ὁποῖαν εὐρίσκετε πλησίον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς δουλείας καὶ τῆς ἀποκτηνώσεως εἰς τὴν ὁποῖαν σὰς φέρει τὸ χρῆμα».

Τι κάμει λοιπὸν ὁ Κύριος διὰ τῶν λόγων των αὐτῶν, κηρύσσει τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ πλούτου; καὶ θέλει ὅλοι οἱ χριστιανοὶ Του νὰ εἶναι ἀκτήμονες καὶ φερέοικοι; Μόνον ἐπιπόλαιος ὅταν εἶναι κανεῖς θὰ παρεδέχετο τοῦτο.

Ἐκτός τῆς ἐξαιρετικῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἡ ἀκτιμωσύνη, ἐλευθέρως προκρινομένη ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου, χρησιμεύει ὡς προβαθμὸς διὰ νὰ πραγματοποιήσωμεν ὑψηλότερα ἰδανικά, γενικῶς δὲν εἶνε ὁ πλοῦτος, κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου, πρᾶγμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ κακὸν καὶ ἐφάρμακτον, ἀλλὰ κακὴ καὶ ἐφάρμακτος εἶνε ἡ προσκόλλησις τῆς ψυχῆς μας πρὸς αὐτόν, δὲν ἀπαγορεύει ὁ Κύριος τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πλούτου, ἀλλ' ἀπαγορεύει τὴν χρησιμοποίησιν μέσων ἀθιμίων καὶ ἐφάρμακτων πρὸ ἀπόκτησιν αὐτοῦ, καὶ τὴν κακὴν χρῆσιν καὶ διάθεσιν αὐτοῦ.

Δὲν εἶναι ὁ πλοῦτος κακός, ἀλλ' οἱ δουλεύοντες εἰς τὸν πλοῦτον, οἱ δοῦλοι τοῦ Μαμωνᾷ εἶναι κακοί. Ὅσοι ὡς μόνον σκοπὸν τῆς ζωῆς των ἔχουν τὴν ἀπόκτησιν πλούτου, ὅσοι δὲν διστάζουν νὰ ἀπομυζήσουν τὸν ἰδρώτα τοῦ πτωχοῦ, διὰ νὰ ἀδεύσουν τὰ ὑπάρχοντα των, ὅσοι μετὰ τὴν τοκογλυφίαν καὶ τὴν αἰσχροκερδίαν καὶ τὴν ἀδικίαν συσσωρεύουν κέρδη ἐπὶ κερδῶν καὶ λησμονοῦντες τὸν προορισμόν των, ἀφοσιώ-

νονται εἰς τὰ πλοῦτη των, καὶ λατρεύοντες τὸν Μαμωνᾷ των, καὶ σκληροὶ καὶ ἀνασθητοὶ πρὸς τοὺς πάσχοντας δεικνύονται, ἡ καὶ ἐλεῶν ἀπὸ τὸ ἐν μέρῳ ἐλάχιστα διὰ νὰ κλέψουν ἀπὸ τὸ ἄλλο πολλαπλάσια, αὐτοὶ εἶναι δοῦλοι τοῦ Μαμωνᾷ καὶ ξένοι πρὸς τὸν Θεόν καὶ ἐλπίδα σωτηρίας δὲν ἔχουν.

Αὐτὰ θέλει νὰ εἴπῃ ὁ Κύριος πρὸς τοὺς χριστιανούς Του, καὶ προῦει εἰς αὐτοὺς τὸν κόδωνα τοῦ κινδύνου τῆς ἀπολείας τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μετὰ τοῦ Θεοῦ φιλίας. Προσέξατε λοιπὸν μὴ ἀποκτήσῃτε τὸν πλοῦτον καὶ ὑποδουλώσῃτε εἰς αὐτόν οὔτε ἄλλο τι γήϊνον ἄξιον νὰ σᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν στέρεσιν τοῦ Θεοῦ. Γίνετε οἰκτιρμονες πρὸς πάντας καὶ ἐξοικονομεῖτε τὰ τε πνευματικὰ καὶ ὕλινὰ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα σᾶς ἐχάρισε ὁ Θεὸς καὶ δι' ἑαυτοὺς καὶ διὰ τοὺς ἄλλους πρὸς δόξαν Θεοῦ Ἀμήν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

(Ματθ. η'. 5—13)

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου

Σκληροὶ πολὺ οἱ λόγοι αὐτοὶ ποὺ περιέχονται εἰς τὴν σημερινὴν Εὐαγγελικὴν περικοπὴν «Οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον». Λαμβάνων ἀφορμὴν ὁ Κύριος ἡμῶν ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Ἐθνικοῦ ἑκατοντάρχου, τὴν τόσον θερμὴν καὶ ἀκλόνητον τὴν ὁποῖαν συνέκρινε μετὰ τὴν πίστιν τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ Θεοῦ λαοῦ τοῦ ὀρισμένου διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, εἶπεν τοὺς λόγους αὐτούς.

Εἶναι πράγματι σκληροὶ οἱ λόγοι αὐτοὶ καὶ ὅμως πόσοι ἀναγεννηθέντες καὶ τὴν δωρεάν τῆς σωτηρίας λαβόντες θὰ κλεισθῶσι ἔξω τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, διότι τὴν δωρεάν δὲν ἐκράτησαν, ἀλλ' ἐλευθερωθέντες διὰ τῆς Θυσίας τῆς Μεγάλης τοῦ Σταυροῦ, ἐπεδουλώθησαν καὶ πάλιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐμάραναν καὶ ἐσβησαν τὴν πίστιν των πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Μὰ ὑπάρχουν τοιοῦτοι ἄνθρωποι νὰ πωλήσωσι τὸσον πολὺτιμον δωρεάν καὶ νὰ ἀγοράσωσι τὴν ἁμαρτίαν; Δυστυχῶς ὑπάρχουν, σήμερον δὲ περισσώτεροι ἀπὸ κάθε ἄλλην ἐποχὴν.

Μάλιστα ὑπάρχουν σήμερον Χριστιανοὶ οἱ ὁποῖοι δεικνύουν πολὺ κατωτέραν πίστιν πρὸς τὸν Χριστόν ἀπὸ τὴν πίστιν ἣν ἔδειξε ὁ ἐκλεκτὸς Ἰσραήλ.

Ὑπάρχουν Χριστιανοὶ καὶ πολλοὶ μάλιστα, οἱ ὁποῖοι κατ' ὄνομα καὶ κατὰ τύπον φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ, πράγματι δὲ ζῶσιν ζῶην ἀπίστου καὶ ἀρνητοῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ὅταν κλείωμεν τοὺς ὀφθαλμούς μας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, ὅταν, ἂν καὶ λεγόμεθα Χριστιανοί, ἀπιστοῦμεν πρὸς τὴν θέαν Ὁρησκίαν του καὶ μωρίας καὶ ἀπίστιας διδάσκουμεν, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι, δὲν ἀποδεικνύομεν ὅτι εἴμεθα υἱοὶ ἀνάξιοι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ; Ὅταν ἀποστρέψωμεν τὰ ὦτα καὶ τὴν καρδίαν μας ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, ὅταν, ἂν καὶ φέρωμεν τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, ὁ βίος μας ὅμως καὶ αἱ πράξεις μας κάθε ἄλλο παρὰ Χριστιανικαί εἶναι, καὶ βλασφημεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ κακία πλεονάζει καὶ ἡ ἁμαρτία θριαμβεύει μετὰ τῶν ἡμῶν, τῶν

τέκνων τοῦ Θεοῦ, εἰμπορεῖ πλέον νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία ὅτι ἡ κληρονομία ἡ μεγάλη καὶ ἡ δωρεὰ θὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ ἡμᾶς καὶ, ἔξω, εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον θὰ ἐκβληθῶμεν.

Τρομερὸν ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ἔξω τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ; καὶ ὅμως πρὸς λύτην τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν θυσιασθέντος Ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ.

Φίλε ἀναγνώστα σὲ τρομάζει ἴσως ἡ βαρεῖα ἀπόφασιν αὐτὴ καὶ ὅμως ἀπὸ ἡμᾶς ἐξαργατὰ νὰ μὴ στερηθῶμεν τῆς κληρονομίας.

Ἀς δεῖξωμεν τὴν πίστην τοῦ Ἑκατοντάρχου.

«Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανός, ἵνα μοῦ ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς, ἀλλὰ μόνον εἰπέ λόγον, καὶ ἰαθῇσεται ὁ παῖς μου».

Ἀς ἀγαπήσωμεν τὸν Κύριον ἵνα ἐν τῇ ἀγάπῃ του μένοντες ποιῶμεν τὸ Ἅγιόν του θέλημα καὶ ἀξιωθῶμεν τῆς Μεγάλης Κληρονομίας Ἀμήν.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἰσήχθη ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς μαθητὰς ὁ ἐπόμενος ὄρκος: «Ὁρκίζομαι, ὅτι δὲν θὰ καταστρέψω κανέναν δένδρον καὶ κανέναν ἄνθος· νὰ μὴ πτύω ἐντὸς τῶν τροχιδορῶν, ἀμαξοστοιχιῶν, αὐτοκινήτων, αἰθουσῶν τοῦ Σχολείου καὶ ἐπὶ τῶν βαθμίδων τῶν κλιμάκων· νὰ μὴ βλάπτω καμμίαν οἰκοδομήν, νὰ μὴ ῥίπτω ἄχρηστα χαριὰ ἢ ἀκαθαρσίας εἰς δημόσια μέρη· νὰ μεταχειρίζομαι γλῶσσαν εὐγενῆ· νὰ προστατεύω τὰ πτηνὰ· νὰ προστατεύω τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν ἄλλων, ὡς νὰ ἦτο ἰδική μου. Ὑπόσχομαι δὲ νὰ εἶμαι πολίτης εἰλικρινῆς καὶ χρηστός.

ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΤΑΓΜΑΤΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΟΣ

Τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ταγματάρχου Διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος ἐπὶ τῆς Καθαριότητος τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁργανώθησαν μαθητικά τάγματα ἐκ μικρῶν μαθητῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται εἰς 25.000. Ἐν ἐκάστῃ σχολῇ ἐσχηματίσθη σύνδεσμος μετὰ διοικητικοῦ συμβουλίου. Ἵνα προκληθῇ τὸ ὑπὲρ τῆς καθαριότητος ἐνδιαφέρον των, ἐγένοντο διαλέξεις καὶ περιπατοί, κατὰ πάσαν δ' εὐκαιρίαν ἐτόνιζον οἱ διδασκαλοὶ τὴν σπουδαιότητα τῆς καθαριότητος. Εἰς τὰ μέλη τοῦ συνδέσμου διενεμήθησαν μέταλλα μετ' ἐπιγραφῆς «θέλωμεν τὴν καθαριότητα».

Ὁ Σύνδεσμος ἐκλέγει ἐπιτροπείας, ὧν ἡ μὲν ἀσχολεῖται περὶ τὴν καθαριότητα τῆς σχολῆς, ἡ δὲ περὶ τῶν οἰκῶν καὶ ἄλλῃ περὶ τὴν καθαριότητα τῶν ὁδῶν. Ἐκαστον μέλος φέρει μετ' ἑαυτοῦ τὸν κανονισμὸν τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως καὶ ἐπιτηρεῖ τὴν αὐστηράν αὐτοῦ ἐκτέλεσιν. Δι' εἰδικῆς ἀδείας ἐξουσιοδοτοῦνται νὰ ζητῶσιν ἐν πάσῃ εὐκαιρίᾳ τὴν συνδρομὴν τῶν ἀστυνομικῶν ὁργάνων καὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τμήματος τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως.

Οἱ μεγαλείτεροι μαθηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ διατηρῶσι τὴν καθαριότητα τοῦ οἴκου των, οὕτω δὲ συνθηρίζουσι νὰ μὴ ἀποστρέφονται τὸ σάρωθρον.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Τὴν Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πάντων 3ην τοῦ τρέχοντος μηνὸς ὁ Ἅγιος Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Παναγίας Λοιάδος Κουπονίων κηρύξας τὸν θεῖον λόγον.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πάντων ὁ Ἅγιος Μεγαρίδος κ. Χριστοφόρος ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν ἐν Πειραιεὶ Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Ὑπαπαντῆς.

Ὁ δὲ Σεβασμιώτατος Διαυλείας κ. Πολύκαρπος ἱερούργησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Χαραλάμπους.

Τὴν προπαραλθούσαν Τετάρτην ὁ Ἅγιος Μεγαρίδος παρέστη εἰς ὁλονύκτιον ἀγυπνίαν τελεσθεῖσαν ἐν Σαλαμίνι ἐνθα καὶ ἱερούργησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Γερασίμου.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν Β'. Ματθαίου ὁ Ἅγιος Πρόεδρος ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν ἐν Πειραιεὶ Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ὁ δὲ Ἅγιος Μεγαρίδος ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Ὑπαπαντῆς καὶ ὁ Ἅγιος Διαυλείας ἱερούργησεν εἰς τὸν ἐν Περιστερίῳ Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου παρακολουθήσας μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τὰς ἐξετάσεις τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς ὁ Ἅγιος Διαυλείας μετέβη εἰς τὸ ἐν Βαρυμπόμπῃ παρὰ τὸ Τατόιον Ἑσυχαστήριον «**Ἄξιον ἔστιν**», τοῦ οὐοίου ἐτέλεσε τὰ ἐγκαινία τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἑσυχαστηρίου τὴν δὲ Τρίτην ἐπεσκέφθησαν τὸ ἀνωτέρω Ἑσυχαστήριον καὶ ὁ Ἅγιος Πρόεδρος μετὰ τοῦ ἁγίου Μεγαρίδος.

Ἐπέστρεψεν ἐκ Στυλίδος ὁ Πανοσιολογ. Ἀρχιμ. κ. Μαρτύριος Ζούλιας, διερχόμενος ἐκ Λαυρίας παρεκλήθη νὰ παραμείνῃ εἰς τὸ ἐκεῖ παράρηγμα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν ἀδελφῶν τοῦ παρτίου παραμείνας πλέον τῆς ἑβδόμαδος.

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΟΝ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ

Τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Διαυλείας κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ

*Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Νέους
Γνησίους Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς*

Τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀγαπητά καὶ περιπόθητα,

Ἀναλοβόντες τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἀγιωτάτης καὶ Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ κατόπιν κοινοῦ πόθου ἐκδηλωθέντος ἡμῖν ἐγγράφῳ θερμωτάτῃ παρακλήσει τῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως τῶν Νέων Γ. Ο. Χ. τῆς Ἑλλάδος, τὴν πνευματικὴν ἡγεσίαν ταύτης, πλήρεις πνευματικῆς χάριτος καὶ ἀγαλλιάσεως προβαίνομεν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ διαδόσεως αὐτῆς ἀνά τὴν Ἑλλάδα.

Πρώτιστον πάντων θεωρῶμεν ἡμετέρον καθήκον νὰ ἀπευθύνωμεν πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς ἡμῶν Νέους τῆς Ἐνώσεως, τὰς ἡμετέρας πατρικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογία καὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν βεβαίαν ἡμῶν ἐλπίδα διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν ὠραίων σκοπῶν τῆς Ἐνώσεως, ἥτις θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης, διὰ τῆς πίστεως πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἐνώσεως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς καὶ πειθαρχίας πρὸς τὸν Πνευματικὸν Ἀρχηγὸν αὐτῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Πνευματικοῦ Ἠγέτου καλοῦμεν ὅλους τοὺς Νέους τῆς Ὁρθοδόξου Παρατάξεως ἡμῶν νὰ ἐνταχθῶσιν εἰς τὰς γραμμὰς τῆς Ἐνώσεως.

Δὲν πρέπει κανεὶς νέος μὲ Χριστιανικὰς ἀρχὰς καὶ εὐγενεῖς ἐπιδιώξεις νὰ παραμείνῃ μακρὰν τῆς Ἐνώσεως. Οὐδεὶς νέος ποῦ ἐπιθυμεῖ τὴν χάριν, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐτυχίαν δὲν πρέπει νὰ μὴ ἐργασθῇ

ὡς μέλος τῆς Ἐνώσεως ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ καὶ διπλοῦ ἀνά τὴν Ἑλλάδα.

Συστήσατε, ἰδρύσατε παραρτήματα τῆς Ἐνώσεως Νέων Γ. Ο. Χ. ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἀναφέρατε εἰς τὸ Κέντρον.

Νέοι μου ἀφυπνησῆτε ἢ θέελα μεγάλη ἢ ἀπειλὴ φοβερά!

Ἡ δύναμις ὧν τῶν νέων ὁμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν ὑπὸ τὰς Εὐλογίας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, θὰ ἀποτελέσωσιν τὸ ἀσφαλὲς ὁρητήριον διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἀθανάτων Ἰδανικῶν τῆς Πίστεως ἡμῶν.

Καλοῦμεν ἐν συνεχείᾳ τὸν Εὐλαβεστάτον Κλῆρον ἡμῶν καὶ τοὺς εὐσεβεῖς γονεῖς, νὰ συμβάλλωσιν εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ὑπερέχοντος αὐτοῦ ἔργου, οὕτως λαβάρων ἢ Ὁρθοδοξία, σκοποὶ δὲ ὁ Θρίαμβος τῆς πίστεως, ἡ ἠθικοποίησις τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως καὶ ἡ εὐτυχία τῆς Κοινωνίας.

Ἐχοντες δι' ἐλπίδος δι' ἡ φωνὴ ἡμῶν θὰ εὐρὴ ὡς αὐτὴ καὶ προθύμως καρδίας.

Εὐχόμεθα ὅπως ἡ χάρις καὶ τὸ ἀπειρον ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν εἴη μετὰ πάντων Ὑμῶν.

†Ὁ Ἐπίσκοπος Διαυλείας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΠΟΞΑΙ ΚΑΙ ΠΟΙΑΙ

ΑΙ ΕΝΤΟΛΑΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ ἐντολὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νὰ μὴ ἀναγινώσκουσιν οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ τὰ βιβλία τῶν αἰρετικῶν μηδὲ νὰ ἀκούουσιν τὰς βλασφημίας διδασκαλίας αὐτῶν ἐκεῖνοι δηλαδὴ οἱ χριστιανοὶ οἱ μὴ ὄντες γεγυμνασμένοι εἰς τὰς Ἁγίας Γραφὰς ὥστε ἐξ αὐτῶν νὰ ἀνθίστανται καὶ ἐπιστομίζωσι τοὺς αἰρετικούς. Περὶ τούτων τῶν χριστιανῶν εἶπεν ὁ Προφήτης Δαυὶδ τὸ: «**Μακάριοις ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπερσύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμάρτανων οὐκ ἔστι καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν**» (Ψαλμ. Α'. 1) Ἀλλὰ καὶ τὶς τῶν Ἁγίων Πατέρων ἔγραψεν εἰπών: «**Ἀλλοτριονόους πρὸ δυνάμεως πνευματικῆς μὴ μετέρχου λόγους· σκότους γὰρ ὄντες ῥήματα, τοὺς ἀδυνάτους σκοτίζουσιν**» (Ἰωάν. Κλίμακα).

ΕΚΤΗ ἐντολὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νὰ προσεύχωνται οἱ χριστιανοὶ διὰ πάντας κατὰστασις ἀνθρώπων. 1) Διὰ τοὺς πνευματικούς τῶν Πατέρων, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς καὶ ὅλον γενικῶς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον. 2) Διὰ τοὺς Πολιτικούς Ἀρχοντας, ὡς λέγει ὁ θεὸς Ἀπόστολος Παῦλος γράφων πρὸς Τιμόθεον «**Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεῦξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσυχον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι**» (Α'. Τιμ. Β'. 1) Ἰδιαίτερος δὲ πρέπει νὰ προσεύχωνται οἱ χριστιανοὶ διὰ τοὺς ἀγαθοεργούντας καὶ βοηθούντας εἰς τὰς ἀγίας Ἐκκλησίας καὶ διὰ τοὺς ὑπερασπιζομένους τὴν ὀρθόδοξον χριστιανικὴν Πίστην καὶ ἐνεργοῦντας διὰ τὴν διάδοσιν καὶ ἐξάπλωσιν αὐτῆς.

Ἐπίσης πρέπει νὰ προσεύχωνται καὶ ὑπὲρ τῶν κοιμηθέντων εὐσεβῶς καὶ ἀπελθόντων μὲ Πίστην ὀρθόδοξον εἰς τὴν ἄλῃν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ φωτισμοῦ τῶν αἰρετικῶν καὶ σχισματικῶν ὥστε νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον πρὶν ἀπέλθωσιν ἐκ τῆς παρούσης ζωῆς· διότι «ἐν τῷ ἄδῃ οὐκ ἔστι μετάνοια» καὶ φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς τῶν παρακαλοῦνται ὅπως ἀποστείλωσι ταύτας τὸ ταχύτερον.

Οἱ ἐγγράφοντες ὑπὲρ τοὺς δέκα συνδρομητὰς καὶ πέμποντες τὰς συνδρομὰς αὐτῶν λαμβάνωσι τὸ φύλλον ἐπὶ ἓν ἔτος δωρεάν.

ΛΑΪΚΗ ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΗ

Ἡ πίστις μας προσβάλλεται πανταχόθεν. Βάλλουν καὶ αὐτῆς ὀλισταί, ἀθεΐσται, θετικισταὶ ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου διάφοροι αἰρετικοί, κατὰ τρίτον δὲ λόγον τυπολάτραι καὶ θρησκόληπτοι. Γεννᾶται λοιπὸν ἡ ἀνάγκη τῆς δικαιοώσεως τῆς πίστεώς μας. Τοῦτο δὲ θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς συνειδητοποιήσεως τῶν ἀρχῶν τῆς εἰς τὰς ψυχὰς μας. Ὁφείλομεν νὰ γνωρίζομεν τί πιστεύομεν καὶ διατί τὸ πιστεύομεν. Τοῦτο θὰ συντελεσθῇ εἰς τὴν διασφάλισιν τῆς ἐν ἡμῖν πίστεως κατὰ τρόπον ἀκλόνητον. Ἐκτὸς ὅμως αὐτοῦ θὰ ἐξοπλισθῇ τὸν χριστιανὸν μὲ ἐπιχειρήματα διὰ μίαν ἐπιτυχὴ ἀντιμετώπισιν τῶν πολεμίων τῆς πίστεως εἰς τὴν θὰ ὠφέλη ἡ ἀτομικὴ μας πίστις, ὅταν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀντιμετωπίσωμεν κατὰ τρόπον λογικὸν καὶ πειστικὸν τὸν ἀντίπαλον τῆς πίστεως ὅστις, ἀνενόχλητος κατεργάζεται τὴν φθορὰν τῶν πιστῶν;

Τοῦτο ἀπετέλει κύριον μέλημα Ἐκκλησίας διὰ μέσου τῶν οἰώνων ἥτις διὰ τῶν ἀπολογητῶν καὶ τῶν μεγάλων πατέρων, τῶν διδασκάλων προσεπάθει νὰ ἀναγάγῃ τὴν πίστιν εἰς γνῶσιν καὶ ἐκεῖθεν εἰς ἐπίγνωσιν. Τοῦτο τονίζει καὶ ὁ ἀπόστολος Πέτρος διὰ τῶν ἐξῆς «**ἔτοιμοι ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος**» (Α' 3, 15).

Ἡμεῖς ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς θὰ ἀναπτύξωμεν τὰς ἀρχὰς τῆς πίστεως μας, καθιστώντες τὴν ἀνάπτυξιν αὐτὴν προσιτὴν εἰς ἅπαντας. Ἡ στήλη αὐτὴ θὰ ἀποτελέσῃ τὸν κῆκλον τῶν χριστιανικῶν μαθημάτων τὰ ὅποια, πρέπει νὰ γνωρίζῃ καὶ ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἡ μήτηρ, καὶ ὁ πατήρ καὶ ὁ κατηχητὴς, καὶ ὁ νέος καὶ ἡ νέα ἐφ' ὅσον καθ' ἑκάστην καλοῦμεθα νὰ δώσωμεν λόγον τῆς ἐν ἡμῖν πίστεως. Ἐπίσης οἱ ἀναγνώσται δύνανται δι' ἐπιστολὰν νὰ ζητοῦν πληροφορίας ἐπὶ οἷσιν ὅποτε ἀπορίας τῶν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ἀρκεῖ νὰ εἶναι καλῆς πίστεως συζητήτης, διότι διὰ γνολίας φλυαρίας δὲν διαθέτομεν χρόνον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΙΑ - ΘΕΟΣ
ΦΥΣΙΚΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

Ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι Θρησκεία. Γεννᾶται ὅμως τὸ ἐρώτημα τί εἶναι Θρησκεία; Διὰ νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ θὰ παρακαλέσωμεν τὸν ἀναγνώστην νὰ μᾶς συνοδεύσῃ εἰς φ' ἑλκὸν περίπατον κατὰ μίαν ἑναστρον νύκτα. Φίλε ἀναγνώστα ἄφησε τὸ βλέμμα σου νὰ πλανηθῇ εἰς τὸ σύμπαν. Πλήθος κόσμων κατέχει τὸ ὀπτικὸν σου πεδίου. Ἄλλους τόσους δύνασαι νὰ ἀνακαλύψῃς μὲ τὸ ὑπερτηλεσκόπιον.

(Ἀκολουθεῖ)